

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Sokolska slavnost v Celji.

Ker so nemški listi, mej temi posebno Celjska „Deutsche Wacht“ in Graška „Tagespost“ priobčili in še vedno raznašajo mej svet iz neplemenitih namenov do nas o tej slavnosti toliko predrznih in zlobnih lažij, kakor poprej še nikoli ne pri takih in enakih prilikah, in si znana Celjska teroristična klika (Rakuš, Jos. Negri, dr. Žurbi, dr. Štepišnik, Alojz Walland, Fr. Rasch, in drugi) na vse kriplje prizadeva napravljati nam zapreke in sitnosti ter hoče v svoji divji strasti in brezmejni zaslepljenosti iz političnih in narodnih ozirov ne pa iz stvarnih uzrokov kolikor mogoče slavnost zavirati in pri tem še celo Celjski magistrat terorizovati, ob enem pa pačiti in zavijati javno mnenje in resnico tako, da občinstvo resničnih dejanskih okoliščin in razmer v tej zadevi ne more poznati, je potrebno, da podamo tu na kratko pristno podobo o Celjskem javnem socijalnem življenju mej Slovenci in Nemci, kolikor se tiče te sokolske slavnosti.

Slavnost sama pričakuje se od Celjskega prebivalstva sploh brez ozira na narodnost z veliko radovednostjo in zanimanjem, ter se bo z veseljem opazovala; Slovenci jo teško in željno pričakujejo ker jim bo naredila mnogo veselja in mogoče tudi prizaanja. Omenjena teroristična klika, pa se je boji kakor vraga, ker to zopet pomeni napredek Celjskega slovenstva.

Zaradi tega pošilja v „Tagespost“ lažnjive telegrame o tej slavnosti in naroča v Zagrebu za ta list skrpene brzogave, kakor je bil pred par dnevi oni, v katerem je nekdo sanjal, da se je hrvatskemu „Sokolu“ propovedala udeležba pri tej slavnosti.

To vse so seveda le prazne fantazije in pobožne želje omenjene klike, katera bi na ta zavrtni in tihotapski način vsaj jeden del slavnosti rada preprečila ali pa vsaj udeležbo omejila.

Pa hvala Bogu da ta stranka nima sreče in ne doseže uspehov pri tem početju, kajti, dasiravno je podpihovala posestnike praznih stanovanj zoper nas, se vendar še celo neslovenske stranke baš

zaduje dni same oglašajo pri odboru „Sokola“ ter ponujajo prazna stanovanja za zunanje goste.

Posebno pa se vesele te slavnosti obrtniki, posestniki hotelov, gostilničarji in krčmarji, ker dobro vedo, da bodo mnogo stržili.

Ker je tedaj ta slavnost od namestnije v Gradci definitivno dovoljena, bode se sigurno pri lepem vremenu najsijajneje izvršila, in se naj tedaj nihče ne da motiti z lažnjivimi poročili in telegrami, ki so se dozdej priobčili v „Deutsche Wacht“ in „Tagespost“ in jih je še nekaj pričakovati, kajti peščica Celjskih zagrizencev bo do zadnjega dne delala take zlobne in ničvredne manevre.

Zaradi javnega reda in varnosti, katera sicer nista v nevarnosti, kakor trdita „Deutsche Wacht“ in „Tagespost“, slikajoč nepotrebno vragove na steno, moramo pa s Celjskim magistratom, z mestnimi odborniki in privrženci že večkrat omenjene klike prav resnobno besedo spregovoriti.

Pred vsem konstatujemo, da je ogromna večina in množica Celjskega prebivalstva poštena in miroljubna, in smo trdno prepričani, da se bo kot taka skazala tudi ves čas pri Sokolski slavnosti. Če so se pripetile v Celji neznatne praske pri enakih prilikah, so zakrivilo to le nekateri razposajeni trgovski pomočniki in nam dobro znani hiš in nekateri Celjski postopač, kateri so bili brž ko ne našantani od teroristične stranke.

Mislimo pa, da bodo še celo take malenkosti izostale, ako bo Celjski magistrat z gg. mestnimi odborniki in tu že omenjenimi meščani dajal pri tej slavnosti s svojim poštenim obnašanjem, ter postavnim, korektnim in taktim postopanjem onemu jako neznatnemu številu prebivalstva v Celji, lepe izglede, katero so dozdej ščuvali za grmom skriti močje.

Celjski magistrat in mestni zbor sta namreč faktorja, ki imata take elemente popolnoma v rokah in sta torej gospoda situacije; od obnašanja in postopanja teh faktorjev bodo torej redi ali neredi pri slavnosti zavisni, kajti razmere so zdaj v Celji take, da to lahko že naprej izrecno konstatujemo.

Poudarjamo torej še jedenkrat, da je vse

Celjsko prebivalstvo dosti razumno in izobraženo, ter z veseljem in zanimanjem pričakuje slavnostnih dnij, izvzemši omenjeno skrito kliko in nekoliko pouličnih postopačev, ter par eksaltiranih komijev od Rakuša, Schmidlna, Rascha in drugih.

Proti tem pa je treba magistratu le s prstom migniti in izdati strog ukaz, da naj bo mir, pa bo vse dobro.

Če je torej Celjski mestni urad storil za te dni posebne previdnostne naredbe in izdal stroge ukaze zaradi reda in varnosti, naj to le porabi in izpelje proti že dostikrat omenjeni kliki, trgovskim pomočnikom in postopačem, kajti pri teh bo to najbolj umestno, mi Slovenci pa vsega tega čisto nič ne potrebujemo, ker smo sami največji prijatelji reda, miru in poštenega solidnega obnašanja, ter tudi za vse druge zunanje goste za to lahko jamčimo, ako ne bodo od naših nasprotnikov žaljeni in izzivani.

Ako bi se pa vendar le nepričakovano kaj neprilичnega pripetilo, izjavimo že danes tu, da bomo strogo pazili na to, da nobeden Slovenec ne bo kaj tacega zakrivil, zaradi tega bomo zapisali iz že dosti znanih, in tu razpravljanih uzrokov vsako tako reč na rovaš omenjenih faktorjev, kateri bodo potem sami za to odgovorni.

Končno pa nujno priporočamo Celjanom, da posnemajo Mariborske meščane, ki so se letos 10. avgusta pri naši pevski slavnosti jako taktno in solidno obnašali, in se nekateri udeležili tudi našega koncerta, in so vibrirali tudi na nekaterih nemških hotelih avstrijske in štajerske zastave.

Celjski Slovenci pričakujemo torej z radostnim srcem in mirno vestjo slavnostnih dnij in se nadajamo, da se bo vse lepo, mirno in gladko vršilo. V to pomozí Bog!

Slovenske posojilnice.

(Dalje.)

Upravni stroški.

Slovenske posojilnice poslujejo jako po ceni. To kažejo upravni stroški, ki niti v velikih mestih neso ogromni. Posojilnica Mariborska, ki ima silno velik promet in največ hranilnih ulog, ima res tudi

Kako je zaplakala Dina, zakrivi obraz, poglobnila je navkreber kakor koza. V temi se je slišalo, kako jej je žvenkljal nakit po vratu.

Prekrižal se je Žilin, prijel je z roko za ključavnico na kladi, da bi ne rožljala in odšel po stezi — noge vlekel je in skrbno pogledoval, kje vzhaja mesec. Pot je spoznal. Naravnost je trebalo hoditi osem vrst. Da bi le prišel do gozda, predno izide mesec. Ko je prišel čez reko, se je že začejalo svetiti za goro. Šel je dalje po stezi, pogledujoč, ni li še meseca. Na jedni strani se je vidno pot svetila. Senca se je umikala v dolino, svetloba se njemu približevala.

Kolikor je mogoče hitro hodi Žilin in vedno drži se sence, mesec je pa še bolj hitel in že se je zasvetilo po drevesnih vrhah. Ko se je približal gozdu, vzel je že bil mesec in svetlo je bilo kakor po dnevu. Na drevesih videli so se vsi listi. Tiho in svetlo je bilo po gorah, kakor bi bilo vse izumrlo. Samo rečica je šumljala po dolini.

Prišel je do gozda in nihče ga ni zapazil. Poiskal je Žilin v gozdu temno mesto, da sede in si odpočije.

Odpočil si je in pojel sirni hlebček. Našel je kamen in zopet jel razbijati klado. Vse roke si je izbil, ali vendar ni razbil klade. Ustal je in šel

LISTEK.

Kavkaški ujetnik.

(Ruski spisal grof Lev Tolstoj, poslovenil P.)

(Konec.)

Nagnila se je čez rob jame in zašepetela: „Ivan, Ivan!“ Mahala je z rokama, da naj tiho govori.

— Kaj je? vprašal je Žilin.

— Odšli so vsi, samo dva sta doma.

Žilin je spregovoril.

— Nu, Kostilin, pojdiva, poskusiva poslednji pot, jaz ti pomagam.

Kostilin niti slišati neče.

— Ne, rekel je, že vidim, da ne pridem od tod. Kam naj grem, ko se komaj obrnem.

— No, z Bogom, pa ne misli slabo o meni. Poljubil je Kostilina.

Prijel je za drog, ukazal Dini, da naj drži in plezal je. Dvakrat mu je spolznilo, klada ga je ovirala. Potiskal ga je Kostilin, — prišel je nekako na vrh, Dina ga je z vsemi silami vlekla z ročicama za srajco in smejala se.

Žilin potegnil je drog iz jame in rekel:

— Nesi ga na njegovo mesto, Dina, če to zvedó, te ubijó.

Odvlekla je drog. Žilin je pa odšel navzdol. Zlezel je pod skalnato steno, vzel oster kamen, začel je odbijati ključavnico s klade. Ključavnica bila je močna in ni je bilo moč zbiti. Zaslišal je, da nekdo teče, lahko skakljajoč. „Gotovo je zopet Dina“, mislil si je. Pritekla je Dina in rekla:

— Daj, bodem jaz.

Pokleknila je in je jela razbijati. Pa njene ročice, tenke kakor šibe, neso ničesa opravile. Vrgla je kamen proč in zaplakala. Zgrabil je Žilin sam za ključavnico, Dina je pa sela poleg njega na peta in prijala ga za ramo. Žilin pogledal je okrog sebe in videl na levi, da je za goro jelo se žariti in mesec vzhaja. „No“, mislil si je, „predno izide mesec, moram priti po stezi do gozda“. Ustal je, vrgel kamen proč. Če tudi je bil v kladi, moral je oditi.

— Z Bogom, Dinka, rekel je. Vedno se te bodem spominjal.

Objela ga je Dinka, potem pa hitro preiskavala po njem, kam bi mu mogla poriniti kak hlebček sira. Vzel je hlebčke.

— Zahvalim te, devojka, rekel je, kdo ti bode delal čee, ko mene ne bode? Pogladi jo je po glavi.

največ upravnih stroškov (4969 gld.), nasproti pa imajo male posojilnice tudi malo pisarniških stroškov, recimo 25, 27, 33, 35 gld. na leto; najmanjša slovenska posojilnica pa ni celó nobenega krajcarja na upravnih stroških izkazala.

Ker raste delo pri posojilnicah od leta do leta, zato se tudi upravni stroški vekšajo; leta 1889 so dosegli 25.182 gld. leta 1888. so dosegli 19.590 „ torej za 5.592 gld.

ali 28% več.

Vender vse posojilnice te rubrike čisto natančno ne izkazujejo, kajti plač in nagrad ne uštevajo vse v ta predal. Druge pa tudi davke in pristojbine tu sem prištevajo, kar naj bi se vsekako ločilo, kajti davki in pristojbine so tako važne zadeve, da zaslužijo, da se posebej izkazujejo.

Davki.

Leta 1889. jih je bilo izkazanih 6301 gld. leta 1888. jih je bilo izkazanih 6170 „ torej za 131 gld.

ali za 2% več.

Pri nekaterih posojilnicah ni nič davka izkazane; morebiti so to svoto priračunili upravnim stroškom. Nekatero posojilnico so izkazale še premalo čistega dobička, da bi jih mogli davčni uradi obdačiti. Pri drugih se pripeti, da se jim davek odpiše, ker jim je bil v prejšnji dobi preveč naložen, n. pr. pri posojilnici Št. Jakobski.*)

Največ davka je plačala posojilnica v Metliki, menda zavoljo tega, ker tudi neudom posojila dovoljuje. Ker nekatere posojilnice v svojih računih davkov od pristojbin ne ločijo, bilo je težko te rubrike primerno izpolniti. Pri izkazih gledé davka se čudimo, da nekatere posojilnice navzlic malemu čistemu dobičku vender le veliko davka plačujejo, dočim je plačala Celjska posojilnica, ki je imela v obeh zadnjih letih največ prometa in največ čistega dobička, vender le zelo malo davka, namreč l. 1888 le 55 gld. in l. 1889 le 85 gld.

V tej zadevi naj bi Celjska posojilnica razložila drugim posojilnicam, na kateri podlagi se jej davek omeri, in kako je drugim zavodom postopati, da se ubranijo prevelikega ali krivičnega davka.

Neposredne pristojbine.

Te morajo rasti sicer od leta do leta, kakor rase promet. Da smo pa izkazali v tem predalu manjše število (1450) od prejšnjega leta (1861), to izvira od tod, ker so mnoge posojilnice pristojbine že uračunile v oddelku „davki“ ali pri upravnih stroških.

Reservni fond.

Najvažnejši oddelek slovenskih posojilnic se še le na zadnje omenja. Vse številke, katere smo do zdaj naveli, kažejo navadno le svote, katere neso lastnina posojilnic. Reservni fondi ali prihrani.

*) Pri natančnem pogledu smo vender našli, da je Št. Jakobska posojilnica plačala l. 1889. dohodninskega davka 309 gld.

dalje po potu. Prešel je jedno vrsto, moči so mu jele pešati, noge so ga bolele. Šel je katic deset korakov in ustavil se. „Kaj se če“, mislil si je, „vlekel se bodem, dokler morem. Če sedem itak ne ustanem. Do trdnjave ne pridem, dokler se razsvetli, ulegel se bodem v gozdu in ondu ostal po dnevu, po noči pa zopet pojdem dalje.“

Šel je vso noč. Srečal je le dva Tatara, pa je je iz daleč slišal in skril se za drevo.

Že je jel mesec bledeti, rosa je pala, bližal se je dan, pa Žilin še ni prišel do konca gozda. — „No,“ mislil si je, „še trideset korakov pojdem, potem pa jo obrnem v gozd in sedem“. Prešel je še trideset korakov in videl, da se je končal les. Ko je prišel iz gozda, bilo je že zavsem svetlo; spred bila je stepa in trdnjava, na levi pod goro so pa goreli ognji, ugaševali, dim se je vil, pri grmadah sedeli so ljudje.

Pogledal je in videl, da so kazaki, vojaki.

Razveselil se je Žilin, zbral poslednje sile, šel navzdol, misleč: „Varuj me Bog, naj me zagleda tu na planem Tatar na konji, ne uidem, četudi je blizu.“

Ko je to mislil, zagledal je na hribu tri Tare. Zagledali so ga in spustili se za njim. Srce mu je skoro otrpelo strahu. Mahal je z rokami in kričal, kar je mogel.

njene zaloge so pa novci, kateri so prava last naših zavodov. To so sladki med, katerega so nanosile čebelice slovenske, katerega so marljivi in vestni upravniki skrbno shranjevali z jedno besedo, t. j. njih največji uspeh, vsaj uspeh s številkami izražen.

Po našem izkazu iznašajo sicer rezervni fondi vseh slovenskih posojilnic le. 184 626 gld. ali k tej svoti moramo brž ko ne prišteti tudi takozvano garancijsko hranilno ulogo Mozirske posojilnice z 20.460 „ potem imamo 205 086 gld. l. 1888 pa 194 328 „ torej za 10.758 gld.

ali za 5% več od prejšnjega leta.

Največ prihranjene zaloge imajo posojilnica Celjska, (Mozirska), Mariborska, obrtnijsko društvo v Ljubljani i. t. d.

Napredek se pač kaže v vseh oddelkih poslovanja.

Pri denarnem prometu	je napredka	32%
„ številu zadrušnikov	„	23%
„ uplačanih deležih	„	5%
„ hranilnih ulogah	„	18%
„ posojilih	„	24%
„ gotovini v blagajnicah	„	39%
„ čistem dobičku	„	37%
„ rezervnem fondu	„	5%
„ izposojilih (ker so manjši)	„	5%

Le v nekaterih oddelkih so nižja števila, namreč l. 1889 je bilo pri tujih zavodih manj naloženega denarja, davkov ter upravnih stroškov je bilo pa več, kakor v prejšnjem letu.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. septembra.

Deželnozbornske volitve.

Na Gorenjem Avstrijskem voljeni so v skupini veleposestnikov vsi konservativni kandidati jednoglasno. Liberalci se neso udeležili volitve, videč, da ni upanja, da bi zmagali.

Šlezijske razmere.

Urednik „Moravskih Listov“ razgovarjal se je s šlezijškima deželnima poslancema Swiezyem in dr. Michejdo o razmerah v Šleziji. Oba sta se pritoževala, da deželni predsednik dr. Jäger ne znaniti češki niti poljski in da podpira naravnost nemške liberalce. Ob poslednjih deželnozbornskih volitvah obrnil se je bil celo do Vratislavskega nadškofa dr. Koppa, da naj prepove agitacije poljskim in češkim duhovnikom. Skof mu je ustregel in poslal generalnemu vikarju Sniegonu, dotični ukaz, ki je pa ostal brez uspeha. Dr. Michejda je posebno bil nevoljen, da niti vlada niti cerkev ne naredita konca čudnim razmeram, da avstrijska slovanska pokrajina pripada pruski škofiji. Swiezy se je izjavil, da se bodo slovanski poslanci energično potegnili za narodno enakopravnost v deželnem zboru. Pred vsem se bode treba potegniti za narodno enakopravnost v šoli in pri sodiščih. Dr. Michejda je grajal postopanje sodišč, katere se ne ozirajo na minister-ski jezikovni ukaz. Slovanski obsojenec dobi nemško obsodbo in ne razume, na kake uzroke se opira.

— Bratci! na pomoč! bratci!

— Zaslišali so ga. Kazaki skočili so na konje in dirjali proti njemu.

Kazaki imeli so daleč, Tatari pa blizu. Žilin zbral je poslednje moči, prijel za klado in tekel proti kazakom, sam ni prav vedel, kaj dela, prekrizaval se je in kričal:

— Bratci! bratci! bratci!

Bilo je katic petnajst kazakov.

Prestrašili so se Tatari in ne prišedši do Žilina jeli so ustavljati konje. Žilin pritekel je h kazakom. Obkrožili so ga kazaki in poupraševali: „Kdo je in od kod prihaja?“ A Žilin se sam ni prav zavedal, jokalo je in klical:

— Bratci, bratci.

— Pritekli so vojaki, obstopili Žilina; ta mu je dal kruha, oni kaše, tretji vodke; ta ga je ogrinjal s plaščem, oni zopet razbijal mu klado.

Spoznali so ga častniki. Obveselili so se vojaki, tovariši so se zbrali k Žilinu.

Pripovedoval jim je, kako je bilo in rekel:

— Napotil sem se bil domov, da se oženim, pa, kakor se vidi, ni mi bilo usojeno.

Ostal je v službi na Kavkazu. Kostilina odkupili so še le čez jeden mesec za pet tisoč rubljev. Jedva so živega priveli.

Obrnili so se Slovani v Šleziji na poljski klub, da bi se potegnili zanje, pa jim je odrekel podporo. Staročeski klub je pa podporo obljubil, pa besede ni držal.

Šlezijske razmere nam zopet kažejo, kako malo je Taaffejeva vlada naklonjena Slovanom in da so Staročesi napak storili, ko so se hoteli zadovoljiti s spravo, ki bi veljala le za Češko, druge avstrijske Slované pa prepušala nemški samovoljnosti.

Agronomična fakulteta

na vseučilišču v Krakovem otvori se dne 1. oktobra. Ministra Gauč in Falkenhayn pojedeta tem povodom v Krakovo. To bode druga velika šola za kmetijstvo v totranski državni polovici. Na njej se bode predavalo v poljščini. Sedaj ko imajo Poljaki in Nemci take zavode, bilo bi želeli, da se osnuje taka šola tudi za Čehe, na Praškem vseučilišču ali pa na politehniku.

Vnanje države.

Shod dveh cesarjev.

O shodu cesarjev Viljema II. in Aleksandra III. se še mnogo piše po raznih novinah. Iz Peterburga došla je „Reuterjevemu Bureau“ vest, da se je Giers izjavil proti mnogim diplomatom, da je uspeh shoda cesarjev bil dovoljen. Ta vest je posebno zaradi tega pomenljiva, ker je oficijalni „Deutscher Anzeiger“ natisnil jo na prvem mestu.

Proti dopisniku Berolinske „Post“ se je pa izjavila neka oseba, ki ima zveze z ruskim dvorom, da je nemški cesar že dosegel, če je kaj doseči hotel. Niti cesar Viljem niti car Aleksander ni razvil nikakega programa, cesarja nista imela nobene določene ure, kdaj da se razgovarjata o politiki. Jezdila sta, vozila in sprehajala se vkupe in dostikrat bila vkupe sama, da sta se o vsem lahko dogovorila. Občevala sta jako prijazno. Govorila sta največ nemški, in cesar Viljem je bil kaj dobre volje, kar kaže, da je shod imel za Nemce dovoljen uspeh. Je li dopisnik dobro poučen, ne vemo. Njegovo izvestje se ne ujema povsem z družimi, ki zatrjujejo, da sta cesarja govorila le ruski. Najbrž je v sredi resnica, da sta govorila ruski, nemški, največ pa francoski, kakor je pri vseh dvorih navadno. Vsak časniški poročevalec je pa zabeležil to, kar mu je baš ugajalo.

Armenski patrijarh

umaknil je svojo ostavko le za dva meseca, v nadi, da se do tedaj že izda sultanova irada ob uvedeni reform v Armeniji. Verjetno pa ni, da bi patrijarh čez dva meseca dal ostavko, naj Porta za Armence kaj stori ali pa ne. Vedeti treba, da je tudi sedaj bil dal ostavko le zaradi tega, ker ga je narod bil prisilil in je že težko čakal prilichnosti, da ostavko umakne.

Krečanske zadeve.

Sultan je ob obletnici svojega vladanja pomiloštil 18 Krečanov, kateri so bili izključeni iz občnega pomiloščenja. V Carigradu se nadejajo, da napravi to pomiloščenje na Kreti najugodnejši utis.

Gibanje za občno volilno pravico v Belgiji.

Dne 14. septembra začne se v Bruslju kongres delavske stranke, da se posvetuje, s kakimi sredstvi bi dosegli občno volilno pravico. Socijalni listi priporočajo, da naj se prebivalci, ki nimajo volilne pravice, uprô in ne plačujejo davkov, niti ne dajo vojaških novincev, da vsi delavci ustavijo delo in se osnuje narodni parlament. Ta narodni parlament bi bil voljen z občno volilno pravico in štel bi 138 članov, kakor belgijska zbornica. Shajal bi se v Bruslju, kadar se snide zbornica. Sklepal bi zakone o cerkvenem imetju, ločitvi cerkve od države, ob osebni vojaški dolžnosti, svetnem, obligatoričnem in brezplačnem pouku, normalnem delavniku, najmanjši delavski mezdi, delu žensk in otrok, odškodovanju pri neizgledih in o delavskih pokojninskih blagajnicah. Da bi vse te stvari prej rešil, imel bode vsak dan dve seji. Če bi pa vlada poskusila s silo razgnati ta parlament, pa priporočajo delavski listi narodni, da se spunta in prežene vlado, ki je v sramoto belgijski deželi. Iz tega je razvidno, da delavska stranka hoče vse sile napeti, da pribori občno volilno pravico.

Dopisi.

Iz Cerkljan pri Kranji 1. septembra.

[Izv. dop.] Obljubo, katero so storili tukajšnji dijaki pred štirinajstimi dnevi s tem, da priredé Cerkljanskim župljanom še jedno „veselico“ o letošnjih počitnicah na korist Prešérnovemu spomeniku, izpolnili so sinoč na vrtu g. Ivana Hribarja, deželnega poslanca in tukajšnjega posestnika. Izmej vseh veselíc, tukaj prirejenih, bil je uspeh sinočnje najpopolnejši; spored skrbno izbran, izvršil se je pred mnogoštevilnim kmetiskim in drugim občinstvom, da je bilo vse jako zadovoljno in veselo.

Gledališki oder bil je ukusno s trobojnicami okrašen; razsvetljevale so ga luči v „pisanih bombah in žakljih“, kakor so uganili navzočni kmetje v belo-modro-rdečih balončkih, v katerih so gorele sveče.

Ko je pred veselico izstrelil g. I. Hribar par raket, zapoje zvonček; občinstvo potihne in na odru zagledamo gosp. Val. Žuna, ki nas pozdravi in naznani, da bodo pri nocojšnji veselici sodelovale tudi dijakinje.

Nastal je kratek presledek, potem stopi pred nas gospodična dijakinja Milica Hafner, doma iz Železnikov. Deklamovala je Gregorčičevo pesem: „Pri zibelci“. Čutili smo i mi ž njo, kako nemirna jej je bila sprva duša, a čuli smo iz njenih ustic to pesem tako nežno-čisto, da bi jo bili najraje še jedenkrat slišali.

Za to deklamacijo stopi na oder gosp. Jože Podjed. Na pohvalo vsega občinstva deklamoval je Gregorčičevo pesem: „Kmetški hiši“.

Prikazala se je potem zopet gospodična Milica Hafner. Izenadila je nas z lepo igro na citrah. Živahno jo je pohvalilo vse občinstvo.

Skoraj ni bolj pripravne deklamacije za tukajšnje ljudstvo, nego je Dežmanova pesem: „Proklete grablje“. Z glasnim smehom vsprejemalo je zatorej vsako kitico. Deklamoval jo je g. Ivan Hribar ml.

Po tej deklamaciji predstavljala se je Vilharjeva gledališka igra: „Župan“.

Župana, ali kakor je sam hotel: purgermajstra, katerega je vzgojilo nemškutarstvo, igral je gosp. J. Valenčič tako naravno neprisljano, da smo videli pred seboj pravcatega moža nemškutarja, ki se navzlic vsem neumnostim, katere je počenjal s svojo „špraho“, vendar ni hotel odpo-vedati županstvu.

„Prehauptali“ so ga nazadnje vendar le njegova hčerka: Ančika (gospodična Ang. Vavken), njegov sin Mihec (gosp. Iv. Hribar), ter Janez Ančikin ženin (g. V. Žun). Odložil je županstvo; prisililo ga je posredno izpričevalo, nemško pisano, katero je bil dal sosedovemu sinu: Tomažu (gosp. J. Podjedu).

Mej poslušalci bili so tudi nekateri gospodje iz Celja in Ljubljane, ki so se kmalu po veselici vrnili domov. Ostali tujci, dijaki in domačini poseli smo v gostilni Hribarjevega svaka, kjer se je napivalo, pelo narodne pesmi in tudi zaplesalo pomalo. Zlasti kmetje so bili veseli. Sinočnja veselica je bila zadnja, katero so mogle naše dijakinje in dijaki prirediti o letošnjih počitnicah. Poslovili smo se od njih s prošnjo, da se zopet drugo leto snidó tukaj ter nadaljujejo svoje domoljubno delo.

Sklepamo svoje poročilo z zahvalo, katero je zložilo nekoliko tukajšnjih kmetov. Nazivlje se tako: „S hvaležnim srcem zahvaljujemo vse tukajšnje prijatelje narodne probuditve, zlasti gg.: Ivana Hribarja, Jako Kočevarja, Andreja Vavkna, ki so se trudili, mnogo žrtvovali, da bode mogla polagoma tudi naša fara pokazati svoje pravo slovensko lice, lice narodne zavesti ter blažje npravi.“

Iz Št. Petra na Krasu 2. septembra [Izv. dop.] Dovolite mi, da danes spregovorim par besedic o našem društvenem življenji, ker so dosedanji pozivi, ki so se razlegali od različnih stranij ter imeli namen, društveno naše življenje vzbuditi iz mrtvila, bili večinoma žal! brezuspešni in so naletovali le bolj na — gluha ušesa. Da ne bi „stara garda“ vztrajala, da ne bi bili ustanovili „Bralnega društva“ doživeli bi bili morebiti še večjo sramoto, kakor smo jo.

Ni ga skoraj leta, da ne bi došlo novih rojakov v našo vas. Pridejo, nasele se ti, povprašujejo kako je tu z društvenim življenjem, a dobivši nepovoljen odgovor, tudi oni zginejo v valovji brez primerne demoralizacije. A potem povprašujejo, kje tiči tisti uzrok, da se rodoljubi ne zedinijo in si ne podade rok v znamenje večne sloge.

Toda na to vprašanje ne dobe skoraj odgovora, a dozdeva se mi, da smo tega vsi nekoliko krivi, največ pa tisti, kateri nekako svoj rod pozabijo. Preobširno bi bilo, ko bi hotel navajati še drugih uzrokov te žalostne prikazni. V prvi vrsti ono krdelce, ki ima veselje morebiti tudi delovati za svoj narod, ni zadostno organizirano, pri vseh naporih pogrešamo pravega sistema. Začetek našega „Bralnega društva“ bil je izvrsten, zaleteli smo se čvrsto, kadar bi pa morali najbolje teti, smo opešali. To je menda tista mlačnost, ki tako rada nalaga vse breme na pleča pojedincev. A ti sami ne zmorejo. Dasi imajo morebiti dobro voljo, izgube veselje, videč da še to, kar store ne dobi zaslužnega priznanja, in tako neha lepo začeto delo.

Kljubu tem žalostnim našim razmeram ne obu-

pajmo, kajti prepričani bodimo, da mora priti pre-vrat in se zboljšati tudi naše društveno življenje. Zato se danes obračamo do vseh tukajšnjih rodoljubov s prošnjo, da se vzdramimo iz apatije in da se zopet vsi poprimemo dela. Jeden stori sicer malo, a vsi bodemo pa vse. Uradnik naj prigovarja uradniku, da tako skupaj delujeta, učitelj zopet učitelju, trgovec pa naj pokaže, da ne zna le v kupčiji, temveč tudi v narodnih zadevah tekrovati. V to pomozi Bog! Ljudevit.

Domače stvari.

— (Vspored velikega koncerta povodom osnovalne slavnosti „Celjskega Sokola“ dne 7. septembra 1890. l. Vojaška godba pešpoka št. 101, pod vodstvom kapelnika g. Schinzel-a: 1. Zajc: „Sokol“, koračnica. 2. Eilenberg: „Ein süsser Traum“, valček. 3. Titl: Koncert-ouvertura po slovanskih motivih. 4. Zajc: Preludium iz opere „Zrinjski“. 5. Schinzel: „Erinnerung an Slavianskij“, fantazija. 6. Zajc: „Domovini i ljubi“, pesem. 7. Maillart: Reminiscence iz opere „Das Glöckchen des Eremiten“. 8. Ivanovič: „La Serenade“, valček. 9. Beibold: „Hrvatski dom“, pot-pouri. 10. Dvořák: „Slavische Tänze Nr. 8“. 11. Ziehrer: „Mitzerl“, polka mazurka. 12. Kaulich: „Immer schneidig“, galop. II. Tamburaški sbor hrv. trg. društva „Merkur“: pod vodstvom g. Mije Majerja. 1. Jenko D.: „Naprej!“ 2. Miletič I.: „Hrvatski napjevi“. 3. Zajc I. pl.: Koračnica „Hrvatskog Sokola“. 4. Gounod: „Faust“. 5. Klempner: „Dva cvrčka“. 6. Zajc I. pl.: „Hrvatska rapsodija“. III. Pevski koncert: a) Moški zbori: 1. Dr. G. Ipavic: Budnica „Celjskega Sokola“. 2. Hajdrih: „Jadransko morje“. 3. A. Förster: „Sokolska“. 4. Lisinski: „Liepa naša domovina“. 5. Dr. B. Ipavic: „Slovanska pesem“. b) Mešani zbori: 6. Ipavec: „Pod lipo“. 7. Nedved: „Nazaj v planinski raj“. 8. * * * „Pozdravljam Te, gorenjska stran“.

— („Celjskega Sokola“ svečanost) Knez Salm-Reiffenscheid dal je — kakor poizvemo — odboru na razpolaganje svoj krasni park pri gradu „Novo Celje“, pol ure od Celja. Pri veselici sodelovala bode vojaška godba Zagrebska pod vodstvom g. kapelnika Šincela in to oba dneva, namreč nedeljo 7. in ponedeljek 8. septembra. Ker se bodo udeležila tudi razna pevska društva, bode torej razven telovadbe in Sokolskih produkcij tudi glasbenega užitka dovolj pri tej slavnosti, ki obeta postati izredno lepa in zasluži, da se je udeležimo v ogromnem številu.

— („Sokolov“ Ljubljanskih) prijavilo se je dozdej nad 50, ki se udeleže v društveni obleki slavnosti Celjske. Nadejamo se, da se jim pridruži še mnogo drugih domoljubov, ter se skupno odpeljemo v nedeljo zjutraj v Celje. Zbirališče je na južnem kolodvoru, od koder se odpelje vlak ob 4 uri 37 minut in dojde v Celje ob 8 uri 49 minut. Posebnega vlaka južna železnica ni mogla dovoliti ker jej baš te dni primankuje voz, zaradi prevažanja vojakov, kakor je to naznanila podvzetniku nameravanega posebnega vlaka.

— (Imenovanje in premeščenje.) G. Rajko Pollak, pristav pri okrožnem sodišči v Novem mestu, dobil je mesto sodiškega pristava v Trebnjem. Sodiški pristav Karol Nedved premeščen je iz Kozjega v Brežice, dr. Gustav Smolej iz Trebnjega v Maribor, (Drave desni breg.) Pristavi so imenovani avskultantje: Ivan Pirkner za Velikovec, Karol Grebenc za Črnomelj, Fran Kobler za Kozje in dr. Karol Zwiedinek pl. Südenhorst za Velikovec.

— (Gosp. dr. Benjamin Ipavec), znani naš skladatelj, dovršil je spevoigro v treh dejanjih, kateri je napisal libretto g. A. Funtek. Kakor čujemo, ima delo krasne melodije, in ker bode tudi že skoro instrumentirano, nadejamo se, da bodemo že v letošnji sezoni imeli priliko slišati lepo izvrirno spevoigro.

— (Iz Trsta:) Sokolov večer za fond Celjskega izleta imel je prav lep uspeh bodisi v moralnem, bodisi v materialnem oziru. Izbranega občinstva zbralo se je prilično število na vrtu hotela „Evropa“, ter se je program izvršil prav dobro. Posebno odlikovali so se pevci „Delavskega podpornega društva“. Tamburaši, ljubljenci občinstva Tržaškega, svirali so po daljšem presledku in bili pozdravljeni jako simpatično. Tudi igro „Svojeglavneži“ izvršili so diletantje prav povoljno, istotako obnesla se je deklamacija Gregorčičeve „Domovini“.

Veselica pevskega društva „Hajdrih“ na Proseku vršila se je prav sijajno, s posebno dobro izbranim programom, kakor ga je bilo slišati pri malokateri veselici.

— (Posebni vlaki na Gorenjsko.) Iz zanesljivega vira izvemo, da ima postaja državne železnice v Ljubljani za nedeljo in Malo mašo 7. in 8. t. m. za prevažanje na Gorenjsko poleg navadnih osebnih voz, še vozove za 2000 ljudij na razpolaganje, in je s tem za ugodno vožnjo preskrbljeno.

— (Iz Cerkljan) se nam piše: Pred štirinajstimi dnevi je ostavil našo faro gospod kaplan Ivan Lavrenčič, spisatelj knjige: Zgodovina Cerkljanske fare. Odšel je v Kranj. Neradi smo ga dali, kakor Cerkljanje svojega Frana Kreka, pesnika, ki je naš Lavrenčičev namestnik.

— (Grozne povodnji) zadele so vse kraje ob Dunavu in Vltavi. Zlasti zlata Praga je hudo prizadeta. Silna voda odnesla je tri oboke starodavnega kamnitega mostu z vsemi podobami svetnikov in kipi, ki so bili na njem. Ta most je zgodovinsko imeniten in prava posebnost stostolpne Prage. Dolg je 497, širok pa 10 metrov, in bil zgrajen mej 1357. in 1503. l. Vsi nižji deli mesta so pod vodo, mnogo hiš v nevarnosti da se zrušijo. Govori se, da je mnogo ljudij našlo grob v valovih. Krasna stavba češkega narodnega gledališča bila je tudi v nevarnosti, sedaj pa hvala Bogu, javlja telegram, da temeljni zid ni v nevarnosti. Vender pa so vsi prostori, kjer stoje parni stroji, pod vodo in predstave so ustavljene. Voda je 5 metrov nad normalom, škode velikanske. Promet na železnicah je na nekaterih progah ustavljen.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri včerajšnji prvi in drugi porotni obravnavi bilo je zopet hudodelstvo uboja na dnevnem redu, brez katerega bi se skrčile porotne obravnave lahko na dva, tri dni, ali bi jih skoro sploh ne bilo. Pri prvi obravnavi bila sta zatožena Andrej Kovačič in Jožef Korošec hudodelstva uboja. Dne 19. marca bila sta z mnogimi kmečkimi fanti v gostilnici na Bložicah skupaj. Kovačič je zaspal, kar čuti, da nekdo po njegovih žepih tiplje in da mu hoče vzeti denar. Bil je to kmetški fant Kozabel. Takoj se je pričel pretep mej njimi in Kovačič udaril je z grebijo po glavi Kozabela, ki je bežal iz hiše, drugi pa za njim, mej njimi tudi drugi zatoženec Jože Korošec. Kozabel je kmalo obležal, odnesli so ga domov in 25. marca je umrl, vsled prizadete rane na glavi. Andreja Kovačiča so porotniki krivim spoznali hudodelstva uboja in obsojen je bil na štiri leta teške ječe, poostrene s postom vsak mesec, Jožefa Korošeca pa so porotniki (načelnik g. Klein) z 10 proti 2 glasoma nekrivim proglasili in sodišče ga je oprostilo. — Pri drugi obravnavi zatožen je bil Anton Šanj hudodelstva uboja. Dne 16. avgusta t. l. je zatoženec z drugimi kmetškimi fanti pil v gosp. Tomšiča gostilnici v Knežaku. Ko so odšli iz krčme začeli so se ruvati z železno sulico, katero je nosil kot ponočni stražnik, kdor je bil na vrsti. Železno sulico dobil je naposled v roke zatoženec Anton Šanj, ki je s toliko silo, da je odletel desni ročaj, ž njo udaril po glavi 25letnega Janeza Dovgana in mu razbil glavo, da je Dovgan čez tri ure umrl. Tudi Jožefa Dovgana je s sulico lahko poškodoval na več krajih posebno pa na glavi blizu senca, tako, da bi ga bil pri pičici tudi ubil. Porotniki (načelnik g. Klein) so ga jednoglasno krivim proglasili, obsojen je bil na pet let teške ječe, poostrene vsak mesec s postom. — Pri današnji prvi obravnavi bila je zatožena 22letna Marija Stupar, hči malega posestnika, hudodelstva detomora. Dne 29. julija umorila je po svoji neprevidnosti svoje novorojeno dete. Obtoženka svoj zločin prizna. Obsojena je bila na tri in pol leta teške ječe in plačilo troškov kazenske obravnave. Kazen je takoj nastopila. — Škofjeloški baron Peter Mohar prijavil se je pri preiskovalnem sodniku in priznal tatvino pri Mariji Juvan, kramarici v Škofjiloki, rekoč, da ne zahteva drugih prič. Vsled tega bode danes tretja obravnavna pri porotnem sodišču.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. septembra. Vsled povodnji pretrgana železniška zveza s Predarlško in Svico. Vožnja na progah Šimban-München in Prag-Gmünd ustavljena, tudi kurirni vlak mej Dunajem in Prago ne vozi. Vesti iz Češke konstatujejo, da je vsled povodnji sladkorna pesa večinoma uničena.

Praga 4. septembra. Beda vsled povodnji je grozovita, zlasti ker nedostaja živil. Ljudem v preplavljenih hišah čuva se živeti v čolnih. Vsi mostovi so zaprti. Pomožni odbori se sestavljajo in delé podpore. Ko se je podrl kamniti most, utonila sta dva dečka.

Budejevica 4. septembra. Predmestja so še vedno pod vodo. Velik nedostatek čolnov. Mrličev ni moči pokopati.

Celje 5. septembra. Celjski magistrat prepovedal Sokolcem ustop v Celje v društveni obleki. Vsled rekurza namestništvo prepoved ovrlo.

Praga 5. septembra. Ponočni alarm prouzročila Smihovska plavalnica, ki je z velikim ropotom trčila ob Františkov verižni most. Ker most ni poškodovan, dovoljen je promet po njem. Bojazen zaradi poškodbe češkega narodnega gledališča neosnovana. Promet na državni železnici se danes vsled energije obratnega ravnateljstva ni pretrgal. Pri postaji Vesely je državne železnice nasip podkopen, promet ustavljen. Pri Jilemnicah stoji, ker so se nasipi ribnikov predrl, voda pri nekaterih železniških objektih 10 metrov visoko. Bati se je, da bode v Pragi zvečer voda narasla. Namestnik je od jutraj na preplavljenih krajih. Rudolfovo in palačno nabrežje v Pragi izpraznjeno. Voda opoldne za 40 centimetrov upala.

Tešin 5. septembra. Razsvetljava in baklada jako sijajna. Pred dvorcem pelo je na tisoče broječe občinstvo s pevci vred cesarsko himno in naudušeno pozdravljalo cesarja. Cesar zahvalil se je z balkona. Pri vožnji po mestu občinstvo cesarja naudušeno pozdravljalo. Danes manever.

Razne vesti.

* (Prava ameriška dama) je gospa Klotilda Belsand iz Novega Jorka. Po svojem poklicu je zdravnica, pisateljica, slikarica in gledališka igralka. Jutraj od 7. do 10. ure se bavi s pisateljstvom. Po kratkem zajutru začne pohajati bolnike. Slednji dan pohodi kakih 35 bolnikov. Ob treh popoldne pride domov in začne slikati. Slika največ prizore iz otroškega življenja. Gospa pa tudi vestno opravlja materske dolžnosti, kajti odgojiteljica otrok daje točno navodila gledé njih odgojevanja in obleke. Kosi doma zvečer ob 6. uri, po kosilu odpelje se v gledališče, kjer igra srednje uloge. Letnih dohodkov ima kakih 65.000 dolarjev. Če je ta ženska srečna, ne vemo. Njen mož se je lani od nje ločil, ker ona nema zanj nič časa.

* (Poslednje marketendarice v uniformi.) Na Francoskem so dozda marketendarice nosile uniforme polkov, seveda s primernim ženskim prikrojem. Marketendarice so v uniformah spremljale vojake na bojišče in k manevrom. Sedanjí vojni minister Freycinet je pa zaukazal, da odslej nemajo marketendarice nositi uniforme. Samo pri manevrih in na bojiščih bodo imele na levi roki trak, na katerem bode številka polka.

* (Polikratov prstan.) Neka gospa v Zagrebu pitala je že dalj časa svoje goske. Tako je bila te dni zopet pri tem delu, ko zapazi, da jej je prešel prstan. Preiskalo se je vse, preobrnilo so vse kote, a prstana le ni bilo nikjer. Obdolžila je svojo služkinjo, katere je plakajoč zatrjevala, da je nedolžna. Čez nekaj dni ukaže gospa služkinji, da zakolje dve goski. Ko je gospa potem razkrojila jedno zaklanih gosk, izvela je na veliko svoje začudenje iz nje svoj prstan, ki ga je, ko je pitala

gos, s koruzo potisnila v kljan živali, ki ga je požrla.

* (Velik požar v Londonu.) Velika zaloga premoga v Londonu zgorela je te dni popolnoma. Pogorelo je več tisoč ton premoga. Mnogo bližnjih magacinov je bilo poškodovanih. Požarna bramba bila je skoro vsa na nogah.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto glđ. 4.60; za pol leta
glđ. 2.30; za četrt leta glđ. 1.15.

Loterijske srečke 3. septembra.
V Brnu: 61, 58, 59, 69, 42.

Tuji:
4. septembra.
Pri **Maličih:** Harler, Schönaug, Kohn, Goldschmidt, Tonolett z Dunaja. — Malloyer iz Gorice. — Rache iz Senožeč. — Lesberger iz Solnograda. — Pojatzi iz Gradca.
Pri **Stonu:** Spitzer, Richter, Mlaker z Dunaja. — Schidlichovsky iz Prage. — Suringer iz Trsta. — Šuller iz Zagreba. — Mazi iz Logateca. — Schreiner iz Gradca. — Györfi s soprogo iz Velike Kaniže. — Fischer iz Budimpešte. — Edelman iz Celovca. — Fischer iz Kamnika.
Pri **bavarskem dvoru:** Jager iz Divače. — Jager iz Trsta. — Goderer iz Kočevja.
Pri **južnem kolodvoru:** Mirkus iz Opatije. — Zuderman iz Brežic. — Jakonič s soprogo iz Gorice. — Dr. Bellatti z Dunaja. — Simon s soprogo iz Draždan. — Dr. Jaraček s soprogo z Lipe. — Rissmaul iz Gradca.

Umrlí so v Ljubljani:
4. septembra: Markiza Ana pl. Gozani, zasebnica, 67 let, Rimska cesta št. 3, za otrpnenjem pluč.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
4. sept.	7. jutraj	731.9 mm.	9.8° C	sl. jz.	obl.	0-50 mm.
	2. popol.	737.7 mm.	16.8° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	738.7 mm.	13.0° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 13.2°, za 3.1° pod normalom.

Dunajska borza
dne 5. septembra t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	glđ. 88 15	glđ. 88 05
Srebrna renta	89 45	89 45
Zlata renta	105 85	106 85
5% marena renta	101 20	101 20
Akcije narodne banke	976 —	981 —
Kreditne akcije	308 75	309 —
London	111 40	111 65
Srebro	8 84 1/2	8 89 1/2
Napol.	5 34	5 36
C. kr. cekini	54 52 1/2	54 75

VIZITNICE
priporoča
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Štev. 15.511.

Razglas.
V zmislu §. 6. zakona z dne 23. maja 1873. leta (štev. 121 drž. zak.) se naznanja, da bo

prvotni imenik porotnikov za 1891. l.

od 5. do 12. dne septembra t. l. v magistratnem ekspeditu na ogled, ter da ga vsakdo lahko pregleda in naznani svoj ugovor.

- Porotniškega posla so po §. 4. omenjene postavbe oproščeni:
- 1.) Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dōbe, za vseгда;
 - 2.) Udje deželni zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;
 - 3.) osebe, ki neso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti, za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;
 - 4.) osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelci in tako tudi lekarji (apotekarji), ako uradni ali občinski načelnik za-nje potrdi, da jih ni moči utrpeti, za sledeče leto;
 - 5.) vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobju kot prednji ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po pratiki.

Mestni magistrat Ljubljanski

dne 30. avgusta 1890.

Župan: Grasselli l. r.

4% državne srečke iz l. 1854	250 glđ.	131 glđ.	25 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	177	"
Ogerska zlata renta 4%	"	100	" 85
Ogerska papirna renta 5%	"	99	" 30
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ.	121	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	"	111	" 50
Kreditne srečke	100 glđ.	184	"
Rudolfove srečke	10	20	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	165	" 10
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	"	218	"

Zahvala
zavarovalni družbi za življenje „THE GRESHAM“ v Londonu.

Pokojni moj mož zavaroval se je za slučaj smrti pri gorenji družbi v mojo korist za znatno glavnicu. Generalni zastop v Ljubljani je zavarovani kapital brez vsacega odbitka izplačal. Cutin se zatorej dolžno, zavodu „THE GRESHAM“ in generalnemu zastopniku v Ljubljani, gospodu **Guidu Zeschko**, izreči javno svojo najiskrenejšo zahvalo in jako priporočam slednjemu ta ogromni zavod.

V Labodu, dne 30. avgusta 1890.

(676) Marija Dworschcg.

Prvikrat tukaj. Na cesarja Josipa trgu.
Velika mehanična
umetna in avtomatna razstava.

Iz bogatega programa je posebno omeniti: **Velika romantična potovanja po Afriki in severnih polarnih krajih; nevihte in viharji s snegom; plavajoči severni medvedje in lovi na severne medvede; avstro-ogerska polarna ekspedicio iz let 1872-74; potop treh vojnih ladij na Samoji, kjer je na stotine pomorščakov zginilo v valovih; ustajenje našega Gospoda in Vzveličarja, predstavljeno v gibljivih podobah; velečastna cerkev de Nōtre Dame v Parizu na sv. Rešnjega Telesa dan, v ospredji slovesna procesija in mnogo drugih gibljivih prizorov.**

Non plus ultra! Non plus ultra!
12 mehanično pojočih ptičev.

Največja umetniža sedanjega časa!

Kakor tudi

Koncert 4 avtomatov.

Mehanična umetniža itd. itd.

Za mnogobrojni obisk prosi udano

(679) **M. GIERKE.**

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI
je izšla knjiga:

Blōdne duše.

Roman. Češki spisal **Václav Beneš-Třebizský.**
Preložil **Ivan Gornik.** Mala 8°, 523 strani. Cena **70 kr.**,
po pošti **80 kr.**

Srebrna kolajna na svetovni razstavi v Parizu 1889.

NAJBOLJŠI PAPIR ZA CIGARETE
JE PRISTNI
LE HOUBLON
FRANCOSK FABRIKAT
CAWLEY & HENRY
PARIS.

Dobiva se v vseh trafikah in prodajalnicah galanterij.
(19) Glavna zaloga: **OTTO KANITZ & CO.,** Dunaj. (134)

(673-2)

DR. VALENTINA ZARNIKA
ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:
PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL
IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 glđ., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.